

Sygn. akt IV K 545/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Agnieszka Kurzawska

w obecności Prokuratora: Anna Niziołek

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 22 lutego 2016 r.

sprawy **K. K.**

s. S. i K. z d. (...)

ur. (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla (...) W. w W. w III Wydziale Karnym z dnia 09 marca 2012 r., sygn. akt **III K 1069/09**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby oraz na podstawie art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł; postanowieniem z dnia 11 września 2013 r. o sygn. IV Ko 1035/12 Sąd Rejonowy dla (...) (...) w W. IV Wydział Karny zarządził wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego dla (...) P. w III Wydziale Karnym z dnia 03 kwietnia 2007 r., sygn. akt **III K 3773/06**, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 15 października 2006 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby oraz w oparciu o art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, na poczet której zaliczony został okres zatrzymania w dniach 15-16 października 2006 r., a także orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;
3. Sądu Rejonowego dla (...) P. w IV Wydziale Karnym z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt **IV K 768/12**:
 - za przestępstwo opisane w pkt. I. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od lipca 2006 r. do grudnia 2007 r. na karę grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł;
 - za przestępstwo opisane w pkt. II. z art. 60 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 10 grudnia 2010 r. do dnia 28 listopada 2011 r. na karę 10 stawek grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 100 zł;

które to kary jednostkowe zostały następnie połączone i wymierzona została kara łączna grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł;

4. Sądu Rejonowego w (...) w II Wydziale Karnym z dnia 30 stycznia 2009 r., sygn. akt **II K 649/08**, za przestępstwo z art. 292 § 1 k.k. z dnia 16 czerwca 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 16 czerwca 2008 r.;

5. Sądu Rejonowego dla (...)P. w IV Wydziale Karnym z dnia 14 października 2014 r., sygn. akt **IV K 977/13**:

- za przestępstwo opisane w pkt. I. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 3 stycznia 2008 r. do dnia 27 grudnia 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł;
- za przestępstwo opisane w pkt. II. z art. 60 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 17 grudnia 2012 r. do dnia 11 października 2013 r. na karę 10 stawek grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 100 zł;

które to kary jednostkowe zostały następnie połączone i wymierzona została kara łączna grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł; postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015 r. o sygn. IV Ko 2537/15 Sąd Rejonowy dla (...) (...) w W. zarządził wykonanie kary zastępczej 3 miesięcy pracy społecznie użytecznej w wymiarze 8 godzin tygodniowo;

6. Sądu Rejonowego dla (...) P. w IV Wydziale Karnym z dnia 29 października 2014 r., sygn. akt **IV K 593/14**, za przestępstwo z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 02 kwietnia 2009 r. do dnia 25 sierpnia 2011 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 60 zł

orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 2015, poz. 396) kary grzywny orzeczone w wyrokach opisanych w pkt 1 i pkt 2 łączy i wymierza K. K. karę łączną grzywny w wymiarze 230 (dwustu trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej grzywny zalicza skazanemu K. K. okres 2 (dwóch) dni zatrzymania do sprawy III K 3773/06 w okresie 15-16 października 2006 r., uznając karę łączną za wykonaną w wymiarze 4 (czterech) stawek;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 2015, poz. 396) orzeczone w wyrokach opisanych w pkt 3 ppkt I i II, pkt 4 oraz pkt 5 ppkt I i II wyroku kary grzywny łączy i wymierza K. K. karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu K. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 649/08 w dniu 16 czerwca 2008 r., a także wykonaną w całości karę grzywny w sprawie II K 649/08 uznając karę łączną za wykonaną w wymiarze 15 (piętnastu) stawek dziennych;

V. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do kary orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt 6;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. kosztami sądowymi związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 545/15

UZASADNIENIE

K. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla (...) W. w W. w III Wydziale Karnym z dnia 09 marca 2012 r., sygn. akt **III K 1069/09**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 22 lutego 2005 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby oraz na podstawie art. 33 § 1, § 2 i § 3 k.k. na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł; postanowieniem z dnia 11 września 2013 r. o sygn. IV Ko 1035/12 Sąd Rejonowy dla (...) (...)w W. IV Wydział Karny zarządził wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego dla (...) P. w III Wydziale Karnym z dnia 03 kwietnia 2007 r., sygn. akt **III K 3773/06**, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 15 października 2006 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby oraz w oparciu o art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, na poczet której zaliczony został okres zatrzymania w dniach 15-16 października 2006 r., a także orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

3. Sądu Rejonowego dla (...) P. w IV Wydziale Karnym z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt **IV K 768/12**:

- za przestępstwo opisane w pkt. I. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od lipca 2006 r. do grudnia 2007 r. na karę grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł;
- za przestępstwo opisane w pkt. II. z art. 60 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 10 grudnia 2010 r. do dnia 28 listopada 2011 r. na karę 10 stawek grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 100 zł;

które to kary jednostkowe zostały następnie połączone i wymierzona została kara łączna grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł;

4. Sądu Rejonowego w (...) w II Wydziale Karnym z dnia 30 stycznia 2009 r., sygn. akt **II K 649/08**, za przestępstwo z art. 292 § 1 k.k. z dnia 16 czerwca 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 16 czerwca 2008 r.;

5. Sądu Rejonowego dla (...) P. w IV Wydziale Karnym z dnia 14 października 2014 r., sygn. akt **IV K 977/13**:

- za przestępstwo opisane w pkt. I. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 3 stycznia 2008 r. do dnia 27 grudnia 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł;
- za przestępstwo opisane w pkt. II. z art. 60 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 17 grudnia 2012 r. do dnia 11 października 2013 r. na karę 10 stawek grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 100 zł;

które to kary jednostkowe zostały następnie połączone i wymierzona została kara łączna grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł; postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015 r. o sygn. IV Ko 2537/15 Sąd Rejonowy dla (...) (...)w W. zarządził wykonanie kary zastępczej 3 miesięcy pracy społecznie użytecznej w wymiarze 8 godzin tygodniowo;

6. Sądu Rejonowego dla (...)P. w IV Wydziale Karnym z dnia 29 października 2014 r., sygn. akt **IV K 593/14**, za przestępstwo z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 02 kwietnia 2009 r. do dnia 25 sierpnia 2011 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 60 zł

Pismem z dnia 27 lipca 2015 r. K. K. wystąpił o wydanie wyroku łącznego o wydanie wyroku łącznego obejmującego jego dotychczasowe skazania na zasadzie pełnej absorpcji. Wskazał on ponadto, że zmienił swoje postępowanie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności i w sposób krytyczny podchodzi do popełnionych czynów zabronionych. Skazany podniósł również, że w zakładzie karnym przeszedł terapię odwykową w związku z uzależnieniem od alkoholu a obecnie pracuje poza zakładem w systemie bez konwojenta. Ponadto wskazał on na w swojej opinii ciężką sytuację rodzinną. Te wszystkie okoliczności w ocenie skazanego przemawiają za orzeczeniem kary łącznej (k. 2-4).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r.) w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu karnego sprzed dnia 1 lipca 2015 r., jako że nie zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej.

W myśl art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji jeżeli sprawca popełnia dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary osobno wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Natomiast w myśl art. 570 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. W każdym z tych przypadków zakres postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego określają przede wszystkim normy materialnoprawne, a nie inicjatywa stron procesowych. Dlatego też sąd jest każdorazowo zobligowany do podjęcia inicjatywy mającej na celu prawidłowe ustalenie pełnej sytuacji skazanego i uwzględnienia wszystkich wyroków skazujących, w których orzeczono kary potencjalnie podlegające łączeniu (wyrok SN z 4.11.2014 r., V KK 210/14, L.).

Analizując przesłanki formalne warunkujące możliwość połączenia kar orzeczonych we wskazanych wyżej wyrokach i orzeczenia kary łącznej Sąd miał na uwadze treść uchwały Sądu Najwyższego z 25 lutego 2005 r. I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13), zgodnie z którą zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa”. Podkreślić także należy, iż zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego „zawarte w art. 85 k.k. sformułowanie – „Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa” przesądza, że granice kary łącznej w każdym przypadku wyznaczają odpowiednio – najsurowsza kara jednostkowa oraz suma kar jednostkowych, wymierzonych za zbiegające się przestępstwa. Nie ma natomiast podstaw do określenia tych granic przy uwzględnieniu wymiaru poprzednio orzeczonych kar łącznych” (wyrok SN z dnia 21.10.2008 r., III KK 276/08, Lex nr 465880).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą warunki formalne do orzeczenia kary łącznej zgodnie art. 85 k.k. odnośnie kar grzywny wymierzonych w wyrokach wymienionych w pkt. 1 i 2, albowiem skazany dopuścił się przestępstw objętych tymi wyrokami zanim zapadł pierwszy wyrok co do któregośkolwiek z nich tj. wyrok z dnia 03 kwietnia 2006 o sygn. akt III K 337/06 (pkt 2.).

W niniejszej sprawie istnieją również przesłanki do połączenia kar jednostkowych grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego dla (...) P. z dnia 15 stycznia 2013 r. o sygn. akt IV K 768/12 (pkt 3.) i z dnia 14 października 2014 r. w sprawie IV K 977/13 (pkt 5.) oraz Sądu Rejonowego w(...) z dnia 30 stycznia 2009 r. o sygn. II K 649/08 (pkt. 4) i orzeczenia wobec skazanego K. K. kary łącznej grzywny.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji). Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować zasadę częściowej absorpcji (aspiracji).

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanego Sąd kierował się m. in. poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również tym zapatrywaniem, iż „wydając

wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (wyrok SN z dnia 25.10.1983 r., sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok SA w Łodzi z dnia 20.09.2001 r., sygn. akt II AKa 154/01). Stosownie zaś do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12.09.1985 r. (II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6/39), istotne kryterium mające wpływ na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym stanowi zachowanie się oskarżonego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami.

Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności Sąd rozważył zatem stopień związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Przestępstwa, za które K. K. został skazany wyrokami wyszczególnionymi w pkt. 1 i 2 skierowane były przeciwko odmiennym rodzajowo dobrom, tj. mieniu oraz bezpieczeństwu w komunikacji. Ponadto skazany dopuścił się ich popełnienia w dość znacznym, bo ponad półtorarocznym okresie. Odnosząc się do przestępstw tworzących drugi realny zbieg, stwierdzić trzeba, że jedno z nich stanowi występki przeciwko mieniu, pozostałe to zaś przestępstwa skarbowe. Popełnione zostały natomiast co do zasady w dość znacznych odstępach czasu. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że pomiędzy tymi czynami nie występują ścisłe związki podmiotowo-przedmiotowe, co przemawia przeciwko stosowaniu przy orzekaniu kar łącznych zasady absorpcji.

Przy wymiarze kar łącznych Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia K. K.. Skazany, mając 52 lata, był wielokrotnie karany, głównie za przestępstwa skarbowe i przestępstwa przeciwko mieniu oraz – jednokrotnie przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji – a więc przestępstwa charakteryzujące się znacznym stopniem ich społecznej szkodliwości. Fakt wielości podejmowanych przez skazanego zachowań przestępczych świadczy w ocenie Sądu o utrwalonej u K. K. tendencji do wchodzenia w konflikt z prawem. Podkreślić także należy, iż za przypisane skazanemu przestępstwa wymierzone mu były dwukrotnie również kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jednakże w jednym z przypadków wymierzenia skazanemu takiej kary, jej wykonanie było następnie zarządzane z uwagi na naruszenie przez niego porządku prawnego. Taka z kolei okoliczność świadczy w ocenie Sądu o braku rzeczywistej refleksji skazanego nad własnym postępowaniem, pomimo bowiem uprzednich skazań w dalszym ciągu wchodził on w konflikt z prawem dopuszczając się kolejnych przestępstw. Wszystkie powyższe okoliczności dotyczące (...) świadczą zdaniem Sądu o niepoprawności zachowania skazanego, w konsekwencji również przemawiają przeciw stosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, a skłaniają ku orzeczeniu tej kary na zasadzie asperacji zbliżonej do kumulacji.

Wymierzając K. K. kary łączne Sąd uwzględnił także treść dotyczącej go opinii z Zakładu Karnego W.-B.. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako właściwe. Skazany nie był karany dyscyplinarnie, siedem razy został wyróżniony też nagrodami regulaminowymi. W grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, wobec przełożonych na ogół zachowuje się regulaminowo. Karę odbywa on w systemie zwykłym, wyraził chęć jego zmiany na system programowego oddziaływania. Ponadto nieodpłatnie pracuje on poza terenem zakładu w systemie bez konwojenta. Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. W stosunku do popełnionych przestępstw zaczyna przejawiać stosunek krytyczny. Ponadto ukończył on terapię odwykową w OT W. S.. Na podstawie powyższej opinii stwierdzić należy, iż zachowanie K. K. w trakcie odbywania kary jest poprawne, a zatem okoliczność ta przemawia za orzeczeniem wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie asperacji.

W realiach niniejszej sprawy za orzeczeniem kar łącznych na zasadzie absorpcji przemawia jedynie poprawne zachowanie skazanego podczas odbywania obecnie kary, jednak w ocenie Sądu o resocjalizacji skazanego nie świadczy tylko jego pozytywne zachowanie w zakładzie karnym, albowiem skazany może celowo zachowywać się poprawnie, aby jak najszybciej opuścić zakład karny. Zdaniem Sądu to czy sprawca został rzeczywiście zresocjalizowany można

sprawdzić dopiero po opuszczeniu przezeń zakładu karnego. W ocenie Sądu kary łączne wymierzone na zasadzie absorpcji całkowitej nie spełniłyby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłyby sprawiedliwe w odczuciu społecznym. Należy zauważyć, iż sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których K. K. został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Wreszcie w oparciu o art. 86 § 2 k.k. Sąd pod uwagę wziął sytuację materialną K. K., jego dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Skazany w wykształceniu jest ślusarzem, przed osadzeniem w ZK przez 3 lata pozostawał osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. W warunkach izolacji penitencjarnej uczestniczył w programie readaptacyjnym podnoszącym kompetencje społeczne. Obecnie pracuje nieodpłatnie jako pracownik fizyczny w systemie bez konwojenta. K. K. na utrzymaniu ma małoletnią córkę, jego żona pracuje zarobkowo. Na skazanym ciąży zadłużenie alimentacyjne na syna z poprzedniego związku. Taka sytuacja skazanego przemawia za ustaleniem wysokości stawek grzywny na niskim poziomie.

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wyszczególnionymi w pkt. 1 i 2 kary grzywny i wymierzył skazanemu karę łączną 230 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 10 zł. Sąd połączył powyższe kary na zasadzie asperacji, zaś w myśl dyspozycji art. 577 k.p.k. na ich poczet zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności – uznając wskazaną karę łączną za wykonaną w wymiarze 4 stawek.

Sąd połączył również kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 3, 4 i 5 wyroku wymierzając K. K. karę łączną 200 stawek dziennych i ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł. Kara łączna wymierzona została na zasadzie asperacji, a na jej poczet zgodnie z art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu K. K. okres zatrzymania oraz wykonaną już karę w sprawie II K 649/08 – uznając karę łączną za wykonaną w wymiarze 15 stawek dziennych.

Biorąc zatem pod uwagę wcześniej podnoszone okoliczności z jednej strony dotyczące związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy podlegającym łączeniu przestępstwami, z drugiej dotychczasowy sposób życia skazanego, jego wielokrotną karalność, co świadczy o znacznym stopniu demoralizacji skazanego, Sąd uznał, że w/w kary łączne nie są karami nadmiernie surowymi, uwzględniając natomiast cele, które ma osiągnąć kara w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wyroku wymienionego w pkt 6. Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył.

Mając na uwadze, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, Sąd na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.